

som Forslaget gaaer ud paa, ikke maa særskilt afhænde Tienden. Der staaer udtrykkeligt: „saaledes, at den af Grundeieren herefter ikke kan særskilt afhændes eller pantsættes.“ Naar man holder fast ved denne Betragtning, troer jeg ikke, man behøver yderligere i denne Anledning at imødegaae den ærede Ordfører.

Orsted: Jeg skal dog bemærke, at der kunde indtræde et Tvivlsmaal i det Tilfælde, hvor den, der eier s. Ex. en Sædegaard og tillige en Kirke, eller med andre Ord en Kirkeetiende, og har pantsat denne Kirkeetiende særskilt, og den Capital, der staaer deri, bliver opsagt, om han da kunde være besejlet til paany at pantsætte den. Jeg mener, at det dog kunde være en solelig Indskrænkning i Eiendomsretten, om han ikke kunde gjøre det, ligesom det ogsaa allerede er en Indskrænkning i Eiendomsretten, at han ikke kan sælge Tienden, hvilket dog, under visse Omstændigheder, kan være fordelagtigt for ham. Det kunde ogsaa være Tilfældet, at en Sædegaardseier eiede en Tiende udenfor sit Gods, og i saa Tilfælde kunde det være ganske hensigtsmæssigt, at han skilte sig derved.

Indenrigsministeren: Jeg troer rigtig nok ikke, at den ærede Forslagsstiller kan være ganske sikker paa, at det har været de Bedkommendes Tanke ved Indkjøbet, at Tienden skulde være uafhængelig fra Eiendommen, ligesom det jo overhovedet ikke er let at gjøre sig bestemte Forestillinger om, hvad der har været Andres Tanke. Men jeg betragter egentlig dette Forslag som en partiel Foranstaltning, som skulde gaae ud paa at gjøre Afløsningen eller Indløsningen af Tienden til Eiendommen mindre nødvendig som almindelig Foranstaltning, idet man allerede nu søger at holde ved Eiendommen de Tiender, som eengang ere fæmne til Eiendommen, og, som saadan betragtet, kan jeg ikke see, at der kan være noget Egentligt imod Forslaget i og for sig. Jeg troer ogsaa, at det er affattet saaledes, at det nok kan udføres, og jeg skjønner ikke, at der er noget Bestemt at indvende derimod.

Ordføreren: Jeg skal alene tilføie, at hvis Meningen af Forslaget skal være den, at enhver Anden end Grundeieren skal kunne gjøre sig betalt, forsaavidt han har Rettigheder, og

i Særdeleshed at Staten skal kunne gjøre sig betalt, og altsaa kunne skille Tienden fra Grunden, saa synes det mig, at det derved vil tabe en heel Deel af sin Betydning, og tillige vil det ikke godt harmonere med den Bestemmelse i Endringsforslaget, at Tienden skal være at betragte som forenet med Grunden.

Da ikke flere begjærede Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

Holsts Forslag til en ny Paragraph:

Naar nogen Korn- eller Dvægtiende særskilt er erhvervet til den Eiendom, hvorpaa den hviler, vil Tienden være at betragte som forenet med Grunden, saaledes at den af Grundeieren herefter ikke kan særskilt afhændes eller pantsættes.

blev forkastet med 19 Stemmer mod 9.

Formanden: Dermed er denne Sag afstemt, og jeg skal derefter tillade mig at lade afstemme over Sagens Overgang til tredje Behandling.

Denne blev eenstemmigt vedtaget med 33 Stemmer.

Formanden: Dagsordenen for næste Møde, imorgen Kl. 1, vil blive: 1) til indledende Behandling: Forslag til Lov om Anvisning af Gager og deslige, samt om Forskud; 2) til indledende Behandling: Forslag til Lov om Embedsmænds Forpligtelse til at sikkre deres Enkes Overlevelsesrenter; fremdeles 3) til indledende Behandling: Forslag til Lov angaaende Udskrivningen til Landkrigstjenesten for Aaret 1851; samt endelig 4) til første Behandling: Forslag til en Invalidelov.

Mødet hævet.

79de Møde.

Onsdagen den 19de Juni.

Protokollen for forrige Møde blev oplæst.

Formanden: Det vil erindres, at de 2de Sager, nemlig Sagen, der angaaer Udkast til Lov om Anvendelsen af de forskjellige Arter af Straffearbejder, og Sagen om Ud-